

- Strona skarżąca podnosi, że decyzja Komisji prowadzi do odmiennego traktowania podobnych sytuacji ze szkodą dla określonych podmiotów, co nie jest obiektywnie uzasadnione.
6. Zarzut szósty, w ramach którego strona skarżąca twierdzi, że Komisja wykroczyła poza granice swych uprawnień dyskrecjonalnych.
- Strona skarżąca podnosi, że wybierając wykładnię pomijającą prawo Unii i stojącą z nim w sprzeczności, pomimo tego, że możliwe było przyjęcie kilku alternatywnych, spójnych z prawem Unii wykładni, Komisja nadużyła przysługujących jej uprawnień dyskrecjonalnych.
7. Zarzut siódmy, według którego decyzja Komisji narusza zasadę proporcjonalności.
- Strona skarżąca twierdzi, że przyznanie finansowania pod warunkiem uniemożliwienia przekazywania zysków do państw trzecich byłoby równie skutecznym lecz mniej dotkliwym środkiem.

- (¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 58/2003 z dnia 19 grudnia 2002 r. ustanawiające statut agencji wykonawczych, którym zostaną powierzone niektóre zadania w zakresie zarządzania programami wspólnotowymi (Dz.U. 2003, L 11, s. 1).
- (²) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1295/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. ustanawiające program „Kreatywna Europa” (2014–2020) i uchylające decyzje nr 1718/2006/WE, nr 1855/2006/WE i nr 1041/2009/WE (Dz.U. 2013, L 347, s. 221).
- (³) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. 2018, L 193, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 6 grudnia 2021 r. – Courtois i in./Komisja

(Sprawa T-761/21)

(2022/C 51/51)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Fabien Courtois (Rueil-Malmaison, Francja) i 2088 innych skarżących (przedstawiciel: adwokat A. Durand)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Skarżący wnoszą do Sądu o:

- uznanie ich skarg za dopuszczalne i zasadne;
- stwierdzenie nieważności dorozumianej decyzji odmownej z dnia 24 września 2021 r. polegającej na braku odpowiedzi na ponowny wniosek złożony przez skarżących w dniu 13 sierpnia 2021 r.;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania w niniejszej sprawie.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnoszą dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący dopuszczalności skargi. Skarżący podnoszą w tym względzie ich interes prawny wynikający ze statusu wnioskodawców uprawnionych do wszczęcia postępowania sądowego w rozumieniu art. 8 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (¹) (zwanego dalej „rozporządzeniem 1049/2001”) oraz ze statusu adresatów zaskarżonego aktu w rozumieniu art. 263 akapit czwarty TFUE. Skarżący wskazują ponadto, że interes prawny przysługuje im w związku z odmową przyznania dostępu do dokumentów udzieloną przez Komisję w dorozumianej decyzji odmownej z dnia 24 września 2021 r. oraz z naruszeniem ich praw podstawowych przez zaskarżoną decyzję.

2. Zarzut drugi dotyczący wewnętrznej zgodności z prawem decyzji Komisji. Skarżący podnoszą, że Komisja naruszyła ich prawo dostępu do dokumentów opierając się na niepełnych i błędnych przesłankach. Skarżący dodają, że powołują się na nadrzędne interesy publiczne uzasadniające dostęp do dokumentów. Wreszcie skarżący wskazują, że Komisja naruszyła zasadę proporcjonalności ze względu na to, że jej działania wykroczyły poza to, co było konieczne dla osiągnięcia jej celów.

(¹) Dz.U. 2001, L 145, s. 43.

Skarga wniesiona w dniu 10 grudnia 2021 r. – Euranimi/Komisja

(Sprawa T-769/21)

(2022/C 51/52)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: European Association of Non-Integrated Metal Importers & distributors (Euranimi) (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: M. Campa, D. Rovetta, P. Gjørtler, V. Villante, lawyers)

Strona przeciwna: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2021/1483 z dnia 15 września 2021 r. nakładającego ostateczne cło antidumpingowe na przywóz płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Tajwanu w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi o stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2021/1483 z dnia 15 września 2021 r. (¹) strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 11 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. (²) – oczywisty błąd w ocenie ze strony służb Komisji.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 3 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w zakresie oceny szkody i związku przyczynowego zarówno dla produktów chińskich, jak i tajwańskich – oczywisty błąd w ocenie.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 2 ust. 6a rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w odniesieniu do statusu prawnego sprawozdania, w którym Komisja Europejska stwierdza istnienie znaczących zakłóceń na rynku w określonym państwie lub w określonym sektorze w tym państwie oraz wykorzystania takich sprawozdań do stwierdzenia dumpingu.

(¹) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/1483 z dnia 15 września 2021 r. nakładające ostateczne cło antidumpingowe na przywóz płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Tajwanu w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 (Dz.U. 2021 L 327, s. 1)

(²) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej (Dz.U. 2016 L 176, s. 21)